

Sygn. akt VI GC 7/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Rusińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Olimpia Hordyk-Kosińska

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2017 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 7.217,00 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

VI GC 7/16

UZASADNIENIE

Powód M. S. wniósł do tutejszego Sądu pozew przeciwko (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. z żądaniem zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 92.850,02 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu w łącznej kwocie 11.860,00 zł, w tym 7.217,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz 4.643,00 zł tytułem kosztów opłaty sądowej. W uzasadnieniu pozwu powód podał, że prowadził działalność gospodarczą w zakresie handlu częściami samochodowymi. W dniu 2 sierpnia 2012 r. zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia majątkowego obejmującą ubezpieczenie mienia od ognia i innych zdarzeń losowych. Ubezpieczone mienie stanowił budynek przy ul. (...) w L. W., którego powód jest współwłaścicielem. W dniu 18 lutego 2013 r. doszło do pożaru we wskazanym budynku, w wyniku którego zostały doszczętnie zniszczone ściany, podłogi, sufit, elementy zadaszenia, okna, drzwi, instalacja elektryczna, centralnego ogrzewania, wodno – kanalizacyjna oraz system monitoringu. Oprócz tego, zniszczeniu uległo wyposażenie biura powoda oraz zgromadzone w zakładzie środki obrotowe. W dalszej części uzasadnienia powód wskazał, iż w procesie likwidacji szkody pozwany przyjął odpowiedzialność do łącznej wysokości 143.201,10 zł netto. Powód nie zgodził się jednak z wyceną szkody i decyzjami dotyczącymi wypłaty odszkodowania. W dniu 20 września 2013 r. pełnomocnik powoda wystosował do pozwanego wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy. Po tej interwencji pozwany dokonał weryfikacji szkody i dopłacił dodatkową kwotę w łącznej wysokości 44.702,11 zł. W związku z powyższym, na chwilę obecną powód uzyskał odszkodowanie w łącznej kwocie 187.903,21 zł netto, w tym 2.814,70 zł netto tytułem odszkodowania za urządzenie i wyposażenie, 78.937,44 zł netto tytułem odszkodowania za

środki obrotowe zniszczone podczas pożaru, 106.151,07 zł netto tytułem odszkodowania za zniszczony budynek. W toku likwidacji szkody pozwany zakwestionował pozycje kosztorysów związane z odnowieniem elewacji, dotyczące prac na dachu, prac związanych z remontem pomieszczeń oraz prac związanych z naprawą instalacji centralnego ogrzewania i wodno – kanalizacyjnej. Pozwany zredukował koszt odnowienia elewacji w kwocie 17.631,00 zł w oparciu o udział powoda w prawie współwłasności nieruchomości wynoszący 0,517, co daje kwotę 9.115,60 zł. Nadto, pozwany zakwestionował konieczność wykonania prac związanych z więźbą dachową oraz odnowienia lub wymiany pokrycia dachowego i prac zmierzających do odnowienia elewacji w kwocie 31.354,23 zł. Zdaniem powoda, stosując do wskazanej kwoty analogiczne rozwiązanie, jak powyżej, należałoby uznać za zasadne wypłacenie dodatkowej kwoty w wysokości 16.261,83 zł. Pozwany pomniejszył również koszt odtworzenia instalacji grzewczej oraz wodno – kanalizacyjnej o wartość robocizny w kwocie 4.456,05 zł oraz koszt remontu pomieszczeń o kwotę 72.132,14 zł. Według powoda, ubezpieczyciel bezzasadnie zredukował wysokość należnego mu odszkodowania. W kwestii instalacji grzewczej i wodno – kanalizacyjnej ubezpieczyciel ograniczył się jedynie do kwestionowania kosztów robocizny, nie poczynił natomiast żadnych ustaleń, ile wykonanie tego typu prac mogłoby kosztować i jakie ceny obowiązują na rynku lokalnym. Z kolei odmowa wypłaty kwoty 72.132,14 zł tytułem kosztów remontu pomieszczeń, w ocenie powoda nie została poparta żadną szerszą argumentacją i również budzi wątpliwości. W związku z powyższym powód podkreślił, iż odszkodowanie powinno umożliwić mu przywrócenie stanu poprzedniego, a tymczasem istnieje poważna różnica pomiędzy rozmiarami szkody a wysokością wypłaconego świadczenia. Zsumowanie kwot, których wypłaty odmówił pozwany daje sumę 92.850,02 zł, na co składają się: koszt remontu więźby i poszycia dachowego oraz elewacji w kwocie 31.454,23 zł (49.085,97 zł – 17.631,74 zł) pomnożony przez udział powoda w prawie współwłasności nieruchomości 0,517, co daje kwotę 16.261,83 zł; koszt robocizny przy odtwarzaniu instalacji grzewczej oraz wodno – kanalizacyjnej w kwocie 4.456,05 zł oraz koszt remontu w kwocie 72.132,14 zł. Jednocześnie powód nadmienił, że między stronami toczyła się już sprawa dotycząca odszkodowania w tej kwocie, lecz powództwo zostało oddalone jako przedwczesne ze względu na obciążenie przedmiotowego lokalu hipoteką na rzecz (...) S.A. Na chwilę obecną nie ma już przeszkód wynikających z art. 89 ust. 2 ustawy o księgach wieczystych i hipotece. Z powyższych względów, zdaniem powoda powództwo jest konieczne i uzasadnione.

Pozwany złożył odpowiedź na pozew, w której zażądał odrzucenia pozwu, ewentualnie oddalenia powództwa w całości i zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych lub według spisu kosztów. Pozwany zakwestionował roszczenie co do zasady jak i wysokości. W pierwszej kolejności podniósł on zarzut powagi rzeczy osądzonej wskazując, że między tymi samymi stronami toczyła się już sprawa dotycząca odszkodowania z tytułu przedmiotowego zdarzenia w tożsamej kwocie, która zakończyła się prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu oddalającym powództwo (sygn. akt VI GC 298/135). Niezależnie od powyższego zarzutu, pozwany podniósł, iż w toku postępowania likwidacyjnego ustalił wysokość należnego powodowi odszkodowania na kwotę 187.903,21 zł netto, na którą składają się: kwota 2.814,70 zł z tytułu odszkodowania za urządzenia i wyposażenie, kwota 78.937,44 zł z tytułu odszkodowania za środki obrotowe zniszczone podczas pożaru oraz kwota 106.151,07 zł z tytułu odszkodowania za zniszczony budynek. Przyznane odszkodowanie zostało wypłacone w pełnej wysokości na rachunek bankowy wskazany przez powoda. Kwota odszkodowania oszacowana została po gruntownej i pełnej analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, obejmującego oględziny obiektu, ekspertyzę z czynności ustalania przyczyny powstania pożaru oraz raportu końcowego likwidacji szkody zawierającego kosztorys w przedmiocie ustalenia wartości szkody. W ocenie pozwanego, postępowanie likwidacyjne przeprowadzone zostało w sposób prawidłowy i wyczerpujący, co z kolei uzasadnia tezę, że kwota przyznanego i wypłaconego powodowi świadczenia odpowiada rozmiarom doznanej szkody majątkowej, a tym samym stanowi pełną i kompleksową rekompensatę z tytułu uszkodzeń powstałych w wyniku pożaru z dnia 18 lutego 2013 r. W konsekwencji, zdaniem pozwanego roszczenie powoda należy uznać za całkowicie bezzasadne i zgłoszone w wygórowanej wysokości.

Na rozprawie w dniu 3 marca 2016 r. Sąd Okręgowy w Toruniu oddalił wniosek pozwanego o odrzucenie pozwu (k.81).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powód M. S. jest właścicielem samodzielnego lokalu usługowo – handlowego wraz z udziałem wynoszącym (...) w nieruchomości wspólnej położonej w L. W. przy ul. (...).

Okoliczność bezsporna

W następstwie wyodrębnienia własności powyższego lokalu powód założył księgę wieczystą nr (...) (...), prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Działdowie, IV Wydział Ksiąg Wieczystych. Do dnia 1 października 2015 r. przedmiotowy lokal obciążony był hipoteką umowną zwykłą w wysokości 190.000,00 zł oraz hipoteką kaucyjną w wysokości 40.000,00 zł na rzecz (...) S.A. W dniu 1 października 2015 r. wskazane hipoteki zostały wykreślone z działu IV księgi wieczystej KW nr (...) (...).

Okoliczność bezsporna, a ponadto wydruk z elektronicznej księgi wieczystej KW nr (...)/ (...) – k.111-115 akt sprawy Sądu Okręgowego w Toruniu, sygn. akt VI GC 298/13, zawiadomienie o wykreśleniu hipoteki – k.14-14v.

Strony łączyła umowa ubezpieczenia majątkowego z dnia 2 sierpnia 2012 r., obejmująca w okresie od 2 sierpnia 2012 r. do 1 sierpnia 2013 r. ubezpieczenie mienia od ognia i innych zdarzeń losowych do łącznej sumy ubezpieczenia w kwocie 465.000,00 zł. Ubezpieczeniem objęty był budynek przy ul. (...) w L. W., w którym znajduje się lokal stanowiący własność powoda. Do powyższej umowy ubezpieczenia zastosowanie znajdują Ogólne Warunki Ubezpieczenia EURO 10 PLUS zatwierdzone uchwałą nr (...) zarządu pozwanego ubezpieczyciela z dnia 28 maja 2012 r.

Okoliczność bezsporna, a ponadto odpis polisy serii (...) -I/P nr (...) – k.17-17v. akt sprawy Sądu Okręgowego w Toruniu, sygn. akt VI GC 298/13, kopia OWU EURO 10 PLUS – k.37-47

W dniu 18 lutego 2013 r. miał miejsce pożar w budynku stanowiącym przedmiot ubezpieczenia. W toku dokonanych w dniu 1 marca 2013 r. oględzin wykonano pomiar budynku oraz ustalono zakres powstałych w nim uszkodzeń.

Okoliczność bezsporna, a ponadto kserokopia protokołu szkody nr (...) z dnia 1 marca 2013 r. – k.116-120 akt sprawy Sądu Okręgowego w Toruniu, sygn. akt VI GC 298/13, akta szkody - k.108-514v.

W procesie likwidacji szkody pozwany przyjął swoją odpowiedzialność z tytułu zdarzenia z dnia 18 lutego 2013 r. do łącznej kwoty 187.903,21 zł netto, kwestionując jednakże koszty remontu więźby dachowej i elewacji, koszt odtworzenia instalacji grzewczej i wodno – kanalizacyjnej oraz koszty remontu pomieszczeń. Odszkodowanie w powyższej kwocie zostało powodowi wypłacone na podstawie decyzji z dnia 21 sierpnia 2013 r. (kwota odszkodowania: 41.928,28 zł), decyzji z dnia 2 września 2013 r. (kwota odszkodowania: 101.272,92 zł) oraz decyzji z dnia 6 listopada 2013 r. (kwota odszkodowania: 44.702,11 zł). W zakresie przewyższającym wskazaną kwotę pozwany odmówił wypłaty odszkodowania powodowi.

Dowód: odpis decyzji z dnia 21 sierpnia 2013 r. – k.28v.-29 akt sprawy Sądu Okręgowego w Toruniu, sygn. akt VI GC 298/13, odpis decyzji z dnia 2 września 2013 r. – k.30 sprawy Sądu Okręgowego w Toruniu, sygn. akt VI GC 298/13, odpis decyzji z dnia 6 listopada 2013 r. – k.51 sprawy Sądu Okręgowego w Toruniu, sygn. akt VI GC 298/13 korespondencja stron w toku postępowania likwidacyjnego – k.28-64, k.93-110 sprawy Sądu Okręgowego w Toruniu, sygn. akt VI GC 298/13, akta szkody - k.108-514v.

W wyniku pożaru konstrukcja dachu (więźba dachowa) nie została uszkodzona i nie były konieczne jakiegokolwiek jej naprawy. Pokrycie dachu z blaszanych dachówek nie zostało uszkodzone. Uszkodzony został jedynie fragment membrany wystający poza krawędź muru nad oknami, z których wydobywały się płomienie. Naprawa powinna polegać na zdjęciu fragmentu pokrycia dachówek z blachy i łat drewnianych, oraz wymiany dwóch pasów folii o szerokości 1,5 m i ułożeniu nowej. Elewacja budynku uległa częściowemu uszkodzeniu przez ogień. Wymienić należało uszkodzoną część elewacji i pomalować elewację północną i zachodnią w całości. Instalacja wodociągowa nie uległa uszkodzeniu. Instalacja kanalizacyjna należąca do lokalu użytkowego nie uległa uszkodzeniu. Uszkodzone zostały fragmenty kanalizacji stanowiące części wspólne nieruchomości. Koszt naprawy instalacji kanalizacyjnej wynosi 2

722,28 zł, z czego na powoda przypada 1 407,84 zł. Instalacja centralnego ogrzewania została częściowo uszkodzona. Koszt naprawy tej instalacji wynosi 4 543,07 zł.

Całkowita wysokość szkody zaistniałej wskutek pożaru budynku wyniosła 92.420,07 zł, w tym 79.195,59 zł w zakresie uszkodzeń lokalu handlowo – usługowego stanowiącego własność powoda oraz 13.224,46 zł w zakresie udziału powoda w częściach nieruchomości wspólnej.

Dowód: opinia biegłego sądowego T. T. – k.531-568v., odpowiedź biegłego na zarzuty - k.607-609

Między stronami toczyło się już uprzednio postępowanie przed Sądem Okręgowym w Toruniu o zapłatę odszkodowania w tożsamej kwocie, w wyniku którego wyrokiem z dnia 26 marca 2014 r. Sąd Okręgowy w Toruniu oddalił żądanie pozwu (sygn. akt VI GC 298/13). Sąd Okręgowy uznał, iż roszczenie powoda nie było wymagalne w stosunku do pozwanego ubezpieczyciela w świetle art. 817 k.c.

Dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 26 marca 2014 r. wraz z uzasadnieniem, sygn. akt VI GC 298/13 – k.188, k.191-193v.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów przedłożonych przez strony, których prawdziwość nie została podważona oraz w oparciu o sporządzoną w sprawie pisemną opinię biegłego sądowego mgr inż. T. T..

Zeznania świadka W. S. nie wniosły nic istotnego do sprawy. Świadek podał okoliczności dotyczące zakupu nieruchomości przez powoda, wystąpienia szkody w wyniku pożaru, stanu budynku sprzed pożaru oraz zakresu prac naprawczych, a także częściowo odnośnie zakresu powstałych uszkodzeń. Zeznania świadka co do zasady korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym sprawy, jednak w odniesieniu do zakresu uszkodzeń budynku Sąd uznał te zeznania za wiarygodne jedynie w takim zakresie w jakim są zgodne z opinią biegłego T. T.. Świadek stwierdził ogólnie, że dach również uległ uszkodzeniu (rozprawa z dnia 16 czerwca 2016 r., k.100v., 00:09:15-00:11:56; 00:16:41-00:20:36), jednak także w ocenie świadka na temat szczegółowych uszkodzeń (więźba dachowa) powinien wypowiedzieć się rzeczoznawca.

Podobnie ocenić należy zeznania powoda M. S.. Powód zeznał, że do tej pory nic nie robił z dachem, co wskazuje, że biegły miał pełen obraz uszkodzeń powstałych w wyniku pożaru (rozprawa z dnia 16 czerwca 2016 r., k.101, 00:25:55-00:33:57).

Rozstrzygające znaczenie dla sprawy miała opinia biegłego sądowego mgr inż. T. T. (k.607-609). Biegły ma tytuł magistra inżyniera budownictwa lądowego, uprawnienia w zakresie szacowania nieruchomości oraz uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno – budowlanej, w tym w zakresie oceniania i badania stanu technicznego budynków i budowli. Dodać należy, że powód wskazał imiennie tego biegłego podkreślając jego wiedzę i doświadczenie w sporządzaniu tego typu opinii (rozprawa z dnia 16 czerwca 2016 r., k.101 verte, 00:38:33-00:40:30). Biegły złożył szczegółową opinię, której wnioski poparł zdjęciami oraz obszernymi wyliczeniami (kosztorys). Opinia jest jednoznaczna, jasna i odpowiada na wszystkie zadane przez Sąd pytania. Biegły precyzyjnie określił zakres uszkodzeń powstałych w budynku powoda w wyniku pożaru z dnia 18 marca 2013 r., jak również wartość kosztów niezbędnych do przywrócenia budynku do stanu sprzed pożaru, która wynosi 92.420,07 zł (k.531-568v.). W opinii biegły stwierdził, że w wyniku pożaru konstrukcja dachu (więźba dachowa) nie została uszkodzona i nie były konieczne jakiegokolwiek jej naprawy. Pokrycie dachu z blaszanych dachówek nie zostało uszkodzone. Uszkodzony został jedynie fragment membrany wystający poza krawędź muru nad oknami, z których wydobywały się płomienie. Naprawa powinna polegać na zdjęciu fragmentu pokrycia dachówek z blachy i łat drewnianych, oraz wymiany dwóch pasów folii o szerokości 1,5 m i ułożeniu nowej. Elewacja budynku uległa częściowemu uszkodzeniu przez ogień. Wymienić należało uszkodzoną część elewacji i pomalować elewację północną i zachodnią w całości. Instalacja wodociągowa nie uległa uszkodzeniu. Instalacja kanalizacyjna należąca do lokalu użytkowego nie uległa uszkodzeniu. Uszkodzone zostały

fragmenty kanalizacji stanowiące części wspólne nieruchomości. Koszt naprawy instalacji kanalizacyjnej wynosi 2 722,28 zł, z czego na powoda przypada 1 407,84 zł. Instalacja centralnego ogrzewania została częściowo uszkodzona. Koszt naprawy tej instalacji wynosi 4 543,07 zł.

W piśmie z dnia 7 grudnia 2016 roku powód zgłosił szereg zastrzeżeń do opinii biegłego oraz wniosł o przeprowadzenie dowodu z opinii kolejnego biegłego - z zakresu pożarnictwa oraz przeprowadzenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego T. T. na okoliczność kosztów wykonania prac uznanych przez biegłego z zakresu pożarnictwa za niezbędne (k. 585 – 586). Biegły ustosunkował się pisemnie do tych zarzutów wyjaśniając ponownie zagadnienia dotyczące wymiany membrany pod blaszanymi dachówkami, skuwania tynków i podłóży pod posadzki, instalacji centralnego ogrzewania, sufitów podwieszanych i usuwania skutków pożaru i ozonowania pomieszczeń. W ostateczności biegły w całości podtrzymał swoją opinię (k. 607 -609).

Wywody biegłego są logiczne, a argumentacja konkretna i konsekwentna.

Sąd oddalił wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu pożarnictwa oraz z opinii uzupełniającej biegłego sądowego mgr inż. T. T., albowiem w ocenie Sądu dowód ten był zbędny wobec jednoznacznej i niebudzącej wątpliwości treści opinii pisemnej z dnia 18 października 2016 r. Zdaniem Sądu, przeprowadzenie tego dowodu spowodowałoby zbędną zwłokę w postępowaniu, tym bardziej, że wszystkie okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione, zarówno w oparciu o dowody z dokumentów, jak też na podstawie wskazanej opinii biegłego sądowego. Zgodnie z poglądem utrwalonym w judykaturze, specyfika dowodu z opinii biegłego polega m.in. na tym, że jeżeli taki dowód już został przez sąd dopuszczony, to stosownie do treści art. 286 k.p.c. opinii kolejnego biegłego można żądać jedynie „w razie potrzeby”. Potrzeba taka nie może być jedynie wynikiem niezadowolenia strony z niekorzystnej dla niej konkluzji opinii. W innym wypadku bowiem sąd byłby zobligowany do uwzględniania kolejnych wniosków strony dopóty, dopóki nie złożona zostałaby opinia w pełni ją zadowalająca, co jest niedopuszczalne. Sąd, w ramach zastrzeżonej dla niego swobody, decyduje, czy ma możliwość oceny dowodu w sposób pełny i wszechstronny, czy jest w stanie prześledzić jego wyniki oraz - mimo braku wiadomości specjalnych - ocenić rozumowanie, które doprowadziło biegłego do wydania opinii (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 12 lutego 2016 r., sygn. akt I ACa 902/15, Legalis nr 1428818; wyrok Sądu Najwyższego z 10 stycznia 2002 r., II CKN 639/99, ; wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1999 r., II UKN 273/99, OSNP 2001/8/284; wyrok Sądu Najwyższego z 18 października 2001 r., IV CKN 478/00, ; uzasadnienie do wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 2 kwietnia 2009 r., I ACA 78/09). Podkreślić też należy, że przedmiotem opinii jest wartość szkody, a w szczególności zakres koniecznego remontu budynku po pożarze. Opinię więc winien wydać biegły posiadający wiedzę i uprawnienia z zakresu budownictwa i szacowania nieruchomości (tak jak mgr inż. T. T.) a nie biegły z zakresu pożarnictwa. Jeżeli powód uważał, że konieczna jest opinia biegłych z kilku specjalności nie było przeszkód aby zgłosił taki wniosek już w pozwie.

Pełnomocnik powoda złożył zastrzeżenie do postanowienia o oddaleniu wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii kolejnego biegłego (k.613 verte).

Opinia biegłego mgr inż. T. T., w sposób jednoznaczny wskazała, że szkoda wynikająca ze zdarzenia w postaci pożaru (wartość kosztów niezbędnych do przywrócenia budynku do stanu sprzed pożaru) wynosi 92.420,07 zł, a zatem mniej, niż z tego tytułu wypłacił już powodowi ubezpieczyciel. Ustalony w opinii zakres uszkodzeń okazał się mniejszy, aniżeli wynikało to z twierdzeń powoda.

Stosownie do art. 805 § 2 pkt 1 k.c., świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie: przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą na skutek przewidzianego w umowie wypadku. Natomiast po myśli art. 824¹ § 1 k.c., o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody. Powołane regulacje stanowią wyraz zasady pełnego odszkodowania wyrażonej w art. 361 § 2 k.c., zgodnie z którą w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu powód nie wykazał faktu poniesienia szkody w wysokości, która uzasadniałaby wypłatę odszkodowania uzupełniającego w kwocie dochodzonej pozwem (art. 6 k.c.). W świetle wniosków opinii biegłego mgr inż. T. T., powód otrzymał już bowiem od pozwanego odszkodowanie w pełnej wysokości (108.151,07 zł tytułem odszkodowania za zniszczenia powstałe w budynku).

W tych okolicznościach powództwo należało oddalić.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., mając na względzie zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Na zasądzone od powoda na rzecz pozwanego koszty procesu składały się: wynagrodzenie pełnomocnika procesowego pozwanego w stawce minimalnej 7.200,00 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

(...)

(...)

(...)

(...)